

Liturgia jumalateenistuse laulud

Tartu Peetri koguduse õpetaja

Wilhelm Eizenschmidt'i

surma aastapäeval

Tartu Peetri kirikus

Palmpuude pühapäeval, 25. märtsil 1923. aastal.

Tartu Ülikooli Raamatukogu
ARHIIVKOGU

65715501x

Roor: Ja seda lootust kinnita, et meid ei jäta maha
sa. See meile lahti taewatee, kui surmast läbi läheme.

Rog.: Las' mind su külge jääda Kui usklik lapsuke
Ja elu nõnda seada, Et saan siit taewasse.

Õpet.: Mälestuskõne altaril.

Rog.: Kui ükskord pean mina Siit ilmast lahkuma,
Siis ära lahku sina M'ust oma armuga:
Ja kui mul surmahigi On otsas raskesti,
Siis ole minu ligi Ja wii mind taewasse.

Roor: Õnnist rahu päriind kõik, kes usus lahkunud.
Roju wiinud sa neid Issand, sa peastja Seesus Krist.

II.

Rog.: Wiisil: p. 245.

1. Miks on teil wesi filmas, Mull teete kur-
wastust? Kes ühes Isa hõlmas, Neil pole lahutust.
Mis arm on ühendanud, Surm ei wõi lahuta, Mis
Issand istutanud, See peab kaswama.

2. Küll lahkumiseks käsi Wend annab wennale,
Ja siiski kokku ise Nad jääwad järgeste. Küll kar-
dame, et saame Müüid lahku koguni, Ja siiski kokku
jääme Seesufes alati.

2. Ma fiin ja sina majal, Mii öeldaks õhates,
Kuid liige liitme najal On siiski igamees. Ra teest,
mis lahutada, Küll räägib meie keel, Ja siiski sama
rada Me lähme ühel teel!

Õpet.: Jutlus.

Rog.: Wiisil: 245.

See tund siis ärgu saagu Meil ohuks otsata,
Ja uuest' ühendagu Meid hinge sõbraga. Kui Issand,
hinge ilu, Sul waraks kallimaks, Ka lahkumise walu
Saab õnneks magufaks.

Õpet.: Waikne mälestuspalwe.

I.

Rog.:

Wiihil: P. 174.

1. Kodu waitse rahuranda Siida soowib üksines,
Wõtaksid mind koju kanda Armutiivad lennates —
Sinna, kus on rahupait, Igawese armuläit.

2. Kodu kallis rahu kosub, Mis ei wõersil
wõsune, Kodus kallist armu asub, Isa armu lapsele:
Kodus taewa rahulinn, Wida kaua otšisin.

3. Kodus puhta rõõmu mõnu, Kodus lahke
lauluke, Kodus kuuldaks' kallid sõnu, Piisar kuiwand
palgele: Kodus isa rinna naal Kosutust saab leinaajal.

Špet.: Loeb algusfalme.

Rog.: Mõnda kui alguses oli, nüüdki on ja jääb
igawesest ajast igawesti. Amen.

Špet.: Õndsad on need surnud, kes Issandas
surewad!

Rog.: Nemad hingawad omast waewast ja nende
teod käiwad nende järel.

Solo: 1. Rahus hing'wad lahkund elust, peas'nud mai-
sest, hädast walust hinged, kelle elutee jõudnud waitse lõpule!
Ei siin puhu tuuled winged, rahus hing'wad õndsad hinged!

2. Rõik, kes elus kannatanud, raskust, muret tunda
saanud, ilka lootnud waitseste — nüüd neil algab õnnetee!
Ei siin puhu tuuled winged, rahus hing'wad õndsad hinged!

Špet.: Issand olgu teiega!

Rog.: Ja sinu waimuga!

Špet.: Palwe.

Rog.: Amen, aamen!

Špet.: Sind täname oh Jeesus Krist, et sina surid
meie eest ja maksid meie patusiid, sest sinu
omaks saame nüüd.

Roor: Ja seda lootust kinnita, et meid ei jäta maha
sa. Tee meile lahti taewatee, kui surmast läbi läheme.

Rog.: Las' mind su külge jääda Kui usklik lapsuke
Ja elu nõnda seada, Et saan siit taewasse.

Spet.: Mälestuskõne altaril.

Rog.: Kui ükskord pean mina Siit ilmast lahkuma,
Siis ära lahku sina M'ust oma armuga:
Ja kui mul surmahigi On otfas raskesti,
Siis ole minu ligi Ja wii mind taewasse.

Roor: Önnist rahu pärimd kõit, kes usus lahkunud.
Kuju wiinud sa neid Issand, sa peastja Jeesus Krist.

II.

Rog.: Wiisil: P. 245.

1. Mits on teil wesi filmas, Mull teete kur-
wastust? Kes ühes Isa hõlmas, Neil pole lahutust.
Mis arm on ühendanud, Surm ei wõi lahuta, Mis
Issand istutanud, See peab kaswama.

2. Küll lahkumiseks käsi Wend annab wennale,
Ja siiski kokku ise Nad jääwad järgeste. Küll kar-
dame, et saame Nüüd lahku koguni, Ja siiski kokku
jääme Jeesuses alati.

2. Ma siin ja sina majal, Mii öeldaks õhates,
Kuid liige liikme najal On siiski igamees. Ra teest,
mis lahutada, Küll räägib meie keel, Ja siiski sama
rada Me lähme ühel teel!

Spet.: Jutlus.

Rog.: Wiisil: 245.

See tund siis ärgu saagu Meil ohuks otfata,
Ta uuest' ühendagu Meid hinge sõbraga. Kui Issand,
hinge ilu, Sul waraks kallimaks, Ra lahkumise walu
Saab õnneks magusaks.

Spet.: Waike mälestuspalwe.

I.

Rog.: Wiisil: P. 174.

1. Kodu waitse rahuranda Siida soowib üksines,
Wõtaksid mind koju kanda Armutiwad lennates —
Sinna, kus on rahupait, Igawese armuläit.

2. Kodu kallis rahu kosub, Mis ei wõersil
wõsune, Kodus kallist armu asub, Isa armu lapsele:
Kodus taewa rahulinn, Mida kaua otfisin.

3. Kodus puhta rõõmu mõnu, Kodus lahke
laulute, Kodus kuuldaks' kallid sõnu, Pisar kuiwand
palgele: Kodus isa rinna naal Kosutust saab leinaajal.

Spet.: Loeb alguspalme.

Rog.: Nõnda kui alguses oli, nüüdki on ja jääb
igawesest ajast igawesti. Amen.

Spet.: Öndsad on need surnud, kes Issandas
surewad!

Rog.: Nemad hingawad omast waewast ja nende
teod käiwad nende järel.

Solo: 1. Rahus hing'wad lahkund elust, peas'nud mai-
sest, hädast walust hinged, kelle elutee jõudnud waitse lõpule!
Ei siin puhu tuuled winged, rahus hing'wad öndsad hinged!

2. Kõit, kes elus kannatanud, raskust, muret tunda
saanud, ikka lootnud waitseste — nüüd neil algab õnnete!
Ei siin puhu tuuled winged, rahus hing'wad öndsad hinged!

Spet.: Issand olgu teiega!

Rog.: Ja sinu waimuga!

Spet.: Palwe.

Rog.: Amen, aamen!

Spet.: Sind täname oh Jeesus Krist, et sina surid
meie eest ja maksid meie patusiüid, sest sinu
omaks saame nüüd.

III.

Roor: Jää mulle ja, sind palun Issand ma, mind saada oma armuga. Mind pühitse ja ole ikka minuga. Su heldus jäägu mulle, mu süda templitis sulle. Su sõna mind siin toitku ja teed mull' taewa poole näitku.

Špet.: Meie Jsa, kes ja oled taewas. . .

Rog.: Sest Sinu päralt on riik, ja wägi, ja au igawest'. Amen!

Špet.: Önnistab kogudust.

Rog.: Wiisil: P. 300.

Sa, mu önnistuse tooja, Minu Issand Jeesus Krist, Sa mull' oled rahulooja Tood mull' üffi pääsemist, Mitad surmaorust läbi, Annad armu, annad abi, Mis ma efsind kõrbe raal, Parandad ja rohumaal.

PT

TRU Roomatikuks

281-151